

[Niels Ravn.]

hed for hver af de unge, der træder ind i dansk landbrug. Alene det må give anledning til alvorlige overvejelser med hensyn til sammenlægnings- og samdriftsmulighederne, og derfor bør også disse ting tages med ind i overvejelserne.

Jeg kan ikke lade være med i denne forbindelse at nævne et specielt problem, som jeg også tror vil få større og større betydning, nemlig jordfordelingsproblemet. Vi har en jordfordelingslovgivning, som igennem en årrække har levet en, jeg havde nær sagt hensygnende tilværelse, når vi ser bort fra ganske enkelte egne af landet. Jeg tror, vi kommer til at beskæftige os mere med denne lovgivning i fremtiden, hvis ikke sammenlægning og samdrift skal hæmmes alt for meget. Vi støder gang på gang på det forhold, at en ønsket sammenlægning må nægtes og bliver nægtet alene af beliggenhedshensyn og i og for sig ikke så meget på grund af arealstørrelserne; dér fører vi efterhånden jo en meget liberal politik. Jeg kan ikke lade være med at nævne, at i forbindelse med de store motorveje, der skærer eller vil komme til at skære landet igennem på langs og på tværs, alt efter hvilke landsdele vi taler om, vil der opstå meget store jordfordelingsproblemer. Jeg beder om, at man tager disse ting med ind i overvejelserne i det udvalg, der nu skal nedsættes, men jeg er da i øvrigt helt overbevist om, at landbrugsministeren har disse forskellige ting med inde i sine overvejelser.

Man må ellers sige, at det ikke har skortet på råd inden for det seneste år med hensyn til den fremtidige landbrugslovgivning. Vi har fået en række råd fra vidt forskelligt hold, men som regel fra folk med en høj nationaløkonomisk uddannelse. Rådene har spændt lige fra, at man skulle foretage en total omlægning — og man har i denne forbindelse talt om at gå over til person- og ejendomstilskud — og til det stik modsatte, nemlig at vi helt og holdent skulle bygge videre på det nuværende system. Det er sådan på dette som på så mange andre områder, at sandheden sjældent ligger ved yderpunkterne, men skal søges et eller andet sted imellem. Sådan vil det vel også være med hensyn til den linje, vi skal søge at lægge for landbrugspolitikken. Jeg håber,

at dette må lykkes, når nu disse overvejelser skal sættes i gang.

Dernæst nogle bemærkninger om de enkelte lovforslag. Lovforslaget om afsætning af danske landbrugsvarer er så afgjort det væsentligste, idet hovedparten af de midler, der stilles til rådighed, findes her, nemlig de 800 mill. kr. Det er, som hr. Chr. Thomsen var inde på det, i meget stor udstrækning en uændret forlængelse af loven, der er tale om; men der er dog også nogle nye ting iblandt, og jeg skal nøjes med at opholde mig lidt ved disse nye ting.

Jeg hilser ligesom hr. Chr. Thomsen med tilfredshed, at man nu ændrer lidt ved priserne på fjerkræ, kød og æg. Det er jo de produkter, hvor vi indtil nu har haft den største spændvidde imellem hjemmemarkedspris og eksportpris — en spændvidde, der har føltes urimelig stor. Derfor kan vi fra det konservative folkepartis side hilse med tilfredshed, at man nu fra 1. januar 1970 indsnævrer denne spændvidde. Vi kan også tiltræde, at man giver oksekød og kalvekød en forhøjelse på 36 øre pr. kg. Det, der her sker, går i og for sig i retning af den produktionstilpasning, der tales om andetsteds i lovforslaget, og som hr. Chr. Thomsen ikke rigtig kunne få fat i meningen med.

Det samme kan vel siges, når vi går videre til § 7, hvor hovedparten af pengene ligger. Der sker for det første det, at man for mejerisektorens vedkommende indarbejder de 50 mill. kr. fra devalueringstøtten. Dernæst sker der det, at medens man tidligere gav støtten således, at de $\frac{3}{5}$ blev ydet som et tilskud efter fedtindhold og kun de $\frac{2}{5}$ pr. kg, bliver det nu omvendt. Jeg ser også heri et forsøg på en produktionstilpasning; vi ved jo alle, at fedtet er det produkt, vi har de største vanskeligheder med at få afsat, så når man ved denne omfordeling af midlerne søger at begrænse fedtproduktionen, kan vi kun hilse det med tilfredshed.

Dispositionsfonden forøges derudover i henhold til stk. 2 med de yderligere 127 mill. kr., der kommer fra devalueringsgodtgørelsen, og de nye penge, om man vil bruge det udtryk, på 105 mill. kr. Dem stod hr. Chr. Thomsen tilsyneladende meget uforstående over for; der er ellers givet en klar begrundelse fra landbrugsministerens side, idet han siger, at disse penge stort set er dækning